

Pred mano smrt. Končana zdaj je pot.
Sprejema me jetnika, ki nazaj
spet vrača se, pozdravlja ródni kraj.

MOLITEV

A L O J Z G R A D N I K

O, blagoslovi Bog nam naša trda,
opočna tla, naš up, naš trud in znoj,
krvi nemire in grobišč pokoj —
o, blagoslovi Bog nam naša Brda!

O, blagoslovi hiše krov in hleva
in latnike pred hišo, črešenj sad
in breskev cvet in pôlni sod in kad,
ko breme trt jeseni dozoreva!

In blagoslovi nam, o blagoslovi,
očvrsti z vedno slajšimi sokovi,
drevó besede naše osamelo.

In kjer odpade z njega list, o daj,
da ko se v solncu spet povrne maj,
stotero novih listov bo brstelo.

USMILJENKI

A L O J Z G R A D N I K

Vsi v potu težkih, ledenečih srag,
išoč izhod s steklenimi očmi,
po vrsti stopajo na smrtni prag,
utrujeni, izmučeni, zasopli.

V vročini zunaj se sušijo parki
in solnce skuša oživeti tok
usihajoče, strjene krvi.

Nobeni žarki niso tako topli,
kot topli so dobrotni, mili žarki
vsevdilj se darujočih tvojih rok.